

2. KULKA (5) *sb f*

sg N kulka (2). *♦ A kulkę* (2). *♦ pl N kulki* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Dem. od „2. kula”:

1. *Od nie zaświadczonego u nas znac. ‘drąg zakończony haczykiem’ (4) : Máty/ y do Komiog kiczki/ kulki/ gwoździe/ to ma być robiono kiedy nawiętża noc GostGosp 84.*

Wyrażenie: »kulka jabłeczna« = drąg z haczykiem służący do przyciągania wyższych gałęzi przy zrywaniu jabłek (2): A oto kulká iábłeczna [uncinum pomorum]. Leop Am 8/1, Am 8/1.

W przeni (1) : skubie więc prostaká. Iż lię nie śmie o krzywdę oprzeć y nie vmie/ Kulkę nań założywfy karze go ná summie. KlonWor 18.

2. *Od nie zaświadczonego u nas znac. ‘człowiek kulawy’ (1) : Catax – Kulka. Calep 172a.*

JB